

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 72.259 van 5 maart 1998  
in de zaak A. 32.419/VII-5315.**

In zake : de n.v. BRIMO,  
gevestigd te RIJKEVORSEL,  
Nijverheidsweg 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. BRIMO op 20 december 1984 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 12 november 1984 van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, waarbij haar beroep ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19 januari 1984, waarbij de vergunning wordt geweigerd tot het uitbaten van een stortplaats voor huishoudelijke afvalstoffen, gipsafval, verbrandingsasse, straalgrit en vliegasse te Malle, Klokkeven Sectie A, 1, 2d en 3 wordt verworpen en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 16 februari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 februari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van de beheerder-bestuurder K. SCHRYVERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat K. DEVOS die, loco Advocaat B. VERDOODT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij de memorie van antwoord drie maanden te laat heeft ingediend; dat, in acht genomen het beginsel van de gelijkheid der procesvoerende partijen, op de vraag van de verzoekende partij om de memorie van antwoord uit de debatten te weren, kan worden ingegaan;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. In 1983 dient de n.v. Gevelsteenfabrieken BRIMO bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een vergunningsaanvraag in "tot het exploiteren van een stortplaats voor huisvuil, gipsafval, verbrandingsasse, straalgrit en vliegasse te Malle, Klokkeven, Sectie A, nummers 1, 2d, 3".

2.2. Op 19 januari 1984 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de gevraagde vergunning.

2.3. Met een aangetekend schrijven van 23 februari 1984 stelt verzoekster tegen voornoemde weigeringsbeslissing beroep in bij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

2.4. Op 12 november 1984 wordt de thans bestreden beslissing genomen; het beroep van de verzoekende partij wordt niet ingewilligd en het beroepen besluit wordt bevestigd;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht; dat zij onder meer betoogt dat het weigeringsmotief, dat de aanvraag, voor zover ze betrekking heeft op het storten van huishoudelijke afvalstoffen, in strijd is met de meest recente gegevens ter voorbereiding van het plan zoals bedoeld in artikel 14 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen (afvalstoffendecreet) niet opgaat, daar ten tijde van de bestreden beslissing dergelijk "Plan" nog niet bestond en "de meest recente gegevens ter voorbereiding van het Plan" onbekende elementen zijn, die nooit werden gepubliceerd en waaruit dus niemand kan afleiden of zijn vergunningsaanvraag er al dan niet mee in overeenstemming is; dat zij het weigeringsmotief gestoeld op artikel 6bis van het afvalstoffendecreet eveneens onwettig acht, nu in dat artikel wordt voorzien in een afwijkingsmogelijkheid door de Vlaamse Executieve onder de voorwaarden die zij bepaalt en met eerbiediging van het plan bedoeld in artikel 14 van hetzelfde decreet en nu meer dan drie en een half jaar na het van kracht worden van het decreet van 2 juli 1981 er nog geen goedkeuring van het Afvalstoffenplan bestaat en er ook nog geen uitvoeringsbesluit is goedgekeurd door de

Vlaamse Executieve; dat zij ook betoogt dat nergens als voorwaarde is gesteld dat om een vergunning te verkrijgen men over voldoende afvalstoffen moet beschikken, zodat ook het motief gestoeld op de kleine hoeveelheid aan te voeren binnenlandse afvalstoffen waarop de aanvraag slaat, het bestreden weigeringsbesluit niet kan schragen; dat zij bijaldien betwist niet over voldoende aanvoer van afvalstoffen te beschikken;

3.2.1. Overwegende dat de weigeringsmotieven opgenomen in het bestreden besluit de volgende zijn :

"Overwegende dat de aanvraag, voor zover ze betrekking heeft op het storten van huishoudelijke afvalstoffen, in strijd is met de meest recente gegevens ter voorbereiding van het Plan zoals bedoeld in artikel 14 van het decreet van 2 juli 1981;

Overwegende dat uit de aanvraag blijkt dat de overige aan te voeren afvalstoffen voor een groot deel afkomstig zijn van buiten het Belgisch grondgebied, en dat het storten hiervan krachtens artikel 6 bis van het decreet van 2 juli 1981 verboden is;

Overwegende dat afwijking van voornoemd artikel 6 bis pas kan overwogen worden na goedkeuring door de Executieve van een besluit ter zake en na definitieve goedkeuring van het afvalstoffenplan bedoeld in artikel 14 van het decreet van 2 juli 1981;

Overwegende dat, wat de afvalstoffen betreft, ontstaan binnen het Vlaams Gewest, uit de vaststelling van het Gewestplan niet volgt dat een stortplaats moet aanvaard worden, zelfs in daartoe aangewezen gebied, omdat wegens het afvalstoffendecreet een beperkend beleid mogelijk is voor het verwijderen van afvalstoffen in of op de bodem;

Overwegende dat, wegens de kleine hoeveelheid aan te voeren binnenlandse afvalstoffen waarop de aanvraag slaat, deze stortplaats niet kan kaderen in een verantwoord afvalstoffenbeleid";

3.2.2. Overwegende, wat het motief betreft, gestoeld op de tegenstrijdigheid met de meest recente gegevens ter voorbereiding van het afvalstoffenplan, dat artikel 14, § 1, van het decreet van 2 juli 1981 zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing, bepaalde dat de Vlaamse Executieve een plan vaststelt inzake de

verwijdering van afvalstoffen en dat § 2 van hetzelfde artikel aangeeft welke gegevens dat plan moet bevatten; dat artikel 6 van het ten tijde van de bestreden beslissing geldend besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen bepaalde :

"De vergunning wordt geweigerd indien de aanvraag niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Plan of met de meest recente gegevens ter voorbereiding van het Plan zoals bedoeld in artikel 14 van het decreet van 2 juli 1981, of met het belang van de bescherming van het leefmilieu";

3.2.3. Overwegende dat noch in de bestreden beslissing noch in de door de verwerende partij neergelegde adviezen wordt aangegeven welke die meest recente gegevens ter voorbereiding van het plan zijn; dat op vraag van het bevoegd lid van het auditoraat naar "de meest recente gegevens ter voorbereiding van het afvalstoffenplan, zoals die bestonden ten tijde van de bestreden beslissing", de verwerende partij aan de Raad van State een reeks ontwerpplannen bezorgde, die evenwel alle dateren van maart 1985, dus van na de bestreden beslissing; dat derhalve niet is aangetoond dat er ten tijde van de bestreden beslissing gegevens voorhanden waren ter voorbereiding van het plan, waarmede de vergunningsaanvraag van de verzoekende partij niet in overeenstemming was; dat het eerste weigeringsmotief niet deugdelijk is;

3.2.4. Overwegende, wat het motief betreft dat het storten van buitenlands afval strijdig is met artikel 6bis van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, ingevoegd door het decreet van 23 maart 1983 houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, dat evengenoemd artikel luidde als volgt :

"§1. Het is verboden afvalstoffen afkomstig van buiten het Belgisch grondgebied te storten.

§2. In afwijking van het bepaalde in § 1 kan de Vlaamse Executieve onder de voorwaarden die zij bepaalt, en met eerbiediging van het plan bedoeld in artikel 14, afwijkingen toestaan";

3.2.5. Overwegende, vooreerst, dat uit geen enkel stuk van het neergelegd administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zinnens was uit het buitenland afkomstige afvalstoffen te storten; dat, voorts, uit voornoemd decreet nergens kan worden afgeleid dat het in § 1 van artikel 6 opgenomen verbod tot het storten van afvalstoffen afkomstig van buiten het Belgisch grondgebied kan worden aangewend ter beoordeling van vergunningsaanvragen voor de verwijdering van afvalstoffen en om aldus een aanvrager een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen te weigeren; dat, immers, artikel 6bis werd ondergebracht onder hoofdstuk I omvattende de algemene bepalingen van het afvalstoffen-decreet en niet onder hoofdstuk V "vergunningen"; dat ook uit de parlementaire voorbereidende werken van het ontwerp van decreet dat het decreet van 23 maart 1983 is geworden niet blijkt dat een verbod tot storten van buitenlandse afvalstoffen via een vergunningenbeleid diende te worden gerealiseerd, maar wel dat het de bedoeling van de decreetgever was om door middel van gerichte controles en het toepassen van strafsancities het verbod tot het storten van buitenlandse afvalstoffen te effectueren; dat ook het gegeven dat § 2 van artikel 6bis de mogelijkheid opent voor het toestaan van afwijkingen op het verbod tot storten van buitenlands afval er op wijst dat niet via het weigeren van vergunningen het storten van buitenlands afval moest worden geweerd; dat, immers, het toestaan van een afwijking op dat verbod in principe slechts kan worden verleend aan diegene die reeds over een afvalstoffenvergunning beschikt; dat overigens op het ogenblik van het verlenen van een afvalstoffenvergunning doorgaans niet op voor-

hand ten volle is geweten vanwaar de afvalstoffen afkomstig zullen zijn;

3.2.6. Overwegende dat uit de ondeugdelijkheid van de twee voorgaande weigeringsmotieven de ondeugdelijkheid blijkt van het weigeringsmotief gestoeld op de kleine hoeveelheid aan te voeren binnenlandse afvalstoffen waarop de aanvraag slaat;

3.2.7. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen van de weigeringsmotieven de bestreden beslissing rechtsgeldig kan schragen; dat het enig middel gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt het besluit van 12 november 1984 van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, waarbij het beroep van de N.V. BRIMO ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19 januari 1984, waarbij de vergunning wordt geweigerd tot het uitbaten van een stortplaats voor huishoudelijke afvalstoffen, gipsafval, verbrandingsasse, straalgrit en vliegasse te Malle, Klokkeven Sectie A, 1, 2d en 3, wordt verworpen en het beroepen besluit wordt bevestigd.

## **Artikel 2.**

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

## **Artikel 3.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf maart 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |               |                  |
|--------|---------------|------------------|
| Mevr.  | M.-R. BRACKE, | kamervoorzitter, |
| de HH. | D. VERBIEST,  | staatsraad,      |
|        | R. STEVENS,   | staatsraad,      |
| Mevr.  | V. WAUTERS,   | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**M.-R. BRACKE.**